

Sygn. akt VIII Pz 141/18

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Łanowy-Klimek

Sędziowie: SSO Teresa Kalinka

SSR (del.) Anna Capik-Pater

po rozpoznaniu sprawy 4 marca 2019 w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie K. T.

przeciwko Spółce (...) S.A w B.

o wynagrodzenie za godziny nadliczbowe

na skutek zażalenia powoda K. T.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 28 września 2018 **sygn. akt** IV P 530/17

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek (-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sędzia Sędzia Sędzia

Sygn. VIII Pz141/18

UZASADNIENIE

Powód w pozwie skierowanym przeciwko pozwanej domagał się zasądzenia wynagrodzenia za godziny nadliczbowe.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd Rejonowy Z. postanowieniem sygn.. IVP 530/17 z dnia 19 lipca 2017r. na zgodny wniosek stron, złożony przez profesjonalnych pełnomocników stron - na podstawie art. 178 kpc zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie.

W związku z faktem , iż w ciągu roku od daty zawieszenia strony nie zgłosiły skutecznego wniosku o podjęcie zawieszzonego postępowania - Sąd Rejonowy postanowieniem sygn.. IVP 530/17 z dnia 30 lipca 2018r. umorzył postępowanie i odrzucił wniosek powoda o podjęcie zawieszzonego postępowania.

Postanowienie to uprawomocniło się dnia 15 września 2018r.

W dniu 14 września 2018r. powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika złożył wniosek o podjęcie zawieszono postępowania, a także o uchylenie postanowienia o umorzeniu postępowania i odrzuceniu wniosku o podjęcie zawieszono postępowania. Wskazał, że do uchybienia terminowi do złożenia wniosku o podjęcie zawieszono terminu nie doszło z jego winy, ale z powodu wypadku aplikanta pełnomocnika, który w dniu 19 lipca 2018r. doznał urazu stawu kolanowego prawego i według pełnomocnika przebywał przez cztery dni na zwolnieniu lekarskim. Złożenie wniosku o przywrócenie terminu wraz z dopełnieniem czynności – wniesieniem wniosku o uchylenie postanowienia o umorzeniu postępowania i odrzuceniu wniosku o podjęcie zawieszono postępowania możliwe było dopiero dnia 07 września 2018r., kiedy pełnomocnik powoda uzyskał wiedzę o niedochowaniu terminu w złożeniu wniosku o podjęcie zawieszono postępowania z doręczonego mu w tym dniu odpisu postanowienia z dnia 30 lipca 2018r. o umorzeniu postępowania i odrzuceniu wniosku o podjęcie postępowania.

Postanowieniem z dnia 28 września 2018r. sygn.. (...) - Sąd Rejonowy w Z. : oddalił wniosek powoda o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o podjęcie zawieszono postępowania (pkt 1) i odrzucił wniosek powoda o podjęcie zawieszono postępowania (pkt 2).

Sąd Rejonowy wskazał, iż stosownie do treści art. 168 § 1 k.p.c., jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. Pismo z wnioskiem w tej sprawie wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. W piśmie tym należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek (art. 169 §1 i 2 k.p.c.).

W myśl przywołanego wcześniej art. 168 kpc przywrócenie terminu jest dopuszczalne, jeżeli strona nie dokonała czynności procesowej bez swojej winy. Konieczną przesłankę przywrócenia terminu procesowego stanowi brak winy po stronie osoby zamierzającej dokonać określonej czynności procesowej. Jako kryterium przy ocenie winy w uchybieniu terminu procesowego należy przyjąć obiektywny miernik staranności, strona powinna uprawdopodobnić, że mimo całej swej staranności nie mogła dokonać czynności w terminie, a więc, że była przeszkoda od niej niezależna.

Zdaniem Sądu powód nie zdołał wykazać by wniosek o podjęcie zawieszono postępowania został złożony po terminie bez jego winy. Okolicznością wyłączającą winę powoda w nieterminowym złożeniu wniosku o podjęcie zawieszono postępowania nie mogła być tylko choroba aplikanta pełnomocnika powoda. Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego w takiej sytuacji profesjonalny pełnomocnik powinien skorzystać z pomocy innych osób celem nadania wniosku w urzędzie pocztowym, tak aby zapewnić ochronę praw swojego klienta w postaci terminowego złożenia wniosku o podjęcie zawieszono postępowania. W postępowaniu o przywrócenie terminu istotne są bowiem nie tylko okoliczności, które uniemożliwiły stronie dokonanie czynności w terminie, ale także okoliczności świadczące o podjęciu lub niepodjęciu przez nią działań mających na celu zabezpieczenie się w dotrzymaniu terminu (patrz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2012r. sygn. akt II UZ 50/11). O braku winy z powodu choroby można mówić tylko wtedy, gdy stan zdrowia realnie uniemożliwia podjęcie działania osobiście lub skorzystanie z pomocy osób trzecich (postanowienie SN z dnia 06 listopada 2014r. sygn. akt II CZ 69/14 i postanowienie z dnia 11 grudnia 2008r. sygn. akt IV CZ 102/08), tymczasem ani z treści wniosku o przywrócenie terminu, ani z załączonych do niego dokumentów nie wynikało, by aplikant pełnomocnika powoda podjął jakiegokolwiek działania mające zapobiec uchybieniu terminowi, chociażby powiadomił telefonicznie pełnomocnika lub pozostałych dwóch współpracujących z nim adwokatów (o czym Sądowi wiadomo z urzędu) o zaistniałej sytuacji. Nadto wydaje się, że pełnomocnik powoda w sytuacji kilkudniowej nieobecności swojego aplikanta w pracy spowodowanej urazem kolana winien się upewnić czy ten ostatni dostarczył na pocztę powierzoną mu korespondencję.

Zdaniem Sadu Rejonowego , podkreślenia wymaga również, że przeszkoda uzasadniająca niezachowanie terminu winna istnieć przez cały czas biegu terminu przewidzianego dla dokonania czynności procesowej natomiast w przedmiotowej sprawie choroba aplikanta pełnomocnika trwała 4 dni i jej początek przypadł na ostatni dzień rocznego terminu do złożenia wniosku.

W ocenie Sądu Rejonowego nie mogła odnieść skutku argumentacja, powoda, że aplikant nie wiedział, że w korespondencji, którą miał nadać na pocztę znajduje się przesyłka terminowa, gdyż korespondencja tego rodzaju z każdej kancelarii nadawana jest niemal codziennie i jest to raczej normą niż wyjątkiem.

Nadto zdaniem Sądu I instancji lekkie otępienie aplikanta, na które powoływał się pełnomocnik powoda nie uniemożliwiło aplikantowi wykonania telefonu do przełożonego lub poproszenia obecnego na miejscu ojca o wykonanie takiego telefonu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Rejonowy stwierdził, że zaniechanie dokonania czynności było spowodowane okolicznościami zawinionymi przez stronę i na mocy art. 168 k.p.c. wnioszek o przywrócenie terminu oddalił.

Jako że postępowanie o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej ma charakter wpadkowy (nie kończy postępowania w sprawie) i nie podlega zażaleniu, Sąd Rejonowy rozpoznał złożony wniosek o podjęcie zawieszzonego postępowania. Konsekwencją oddalenia wniosku o przywrócenie terminu w niniejszym postępowaniu jest odrzucenie wniosku o podjęcie zawieszzonego postępowania na mocy art. 182 kpc z uwagi na jego spóźnienie (roczny termin do jego złożenia mijał z dniem 19 lipca 2018r.).

Zażalenie na to postanowienie wniósł powód. Zaskarżył postanowienie w całości i zarzucił :

- naruszenie przepisów prawa procesowego , a to art. 168 kpc poprzez jego niewłaściwa wykładnię polegającą na przyjęciu, iż brak winy profesjonalnego pełnomocnika strony jest oceniany według surowszego aniżeli obiektywny miernik staranności,
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegających na ustaleniu, iż powód uchybił terminowi do złożenia wniosku o podjęcie zawieszzonego postępowania z własnej winy, poprzez ustalenie, iż aplikant adwokacki któremu powierzono nadanie korespondencji mimo doznanego urazu nogi oraz podanie środków powodujących stan otępienia, miał obowiązek zabezpieczenia nadania korespondencji, podczas gdy jego stan zdrowia wkluczał takie działania..

W oparciu o powyższe, skarżący domagał się zmiany postanowienia i uwzględnienie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o podjęcie zawieszzonego postępowania i zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i przeprowadzenie dowodu z załączonego zaświadczenia lekarskiego z dnia 19.07.2018r. o stwierdzeniu niezdolności do pracy aplikanta adwokackiego.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył co następuje:

Zażalenie powoda nie jest uzasadnione.

W ocenie Sądu Okręgowego zaskarżone postanowienie jest trafne albowiem odpowiada prawu. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które stały się podstawą do wydania zaskarżonego postanowienia. Złożony do zażalenia wniosek dowodowy, w ocenie Sądu Okręgowego nic nie wnosi nowego do sprawy, albowiem z przedstawionego zaświadczenia lekarskiego wynika jedynie akt, iż w spornym dniu aplikant adwokacki, któremu powierzono nadanie korespondencji doznał urazu i stał się niezdolny do pracy. Ta okoliczność była już przedmiotem badania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy podziela także wywód prawny zaprezentowany przez Sąd I instancji. Wskazana argumentacja jest trafna, oparta na właściwych przepisach, a także odzwierciedla stanowisko judykatury.

Nie jest trafny zarzut skarżącego , iż Sąd Rejonowy przyjął surowszy niż obiektywny miernik staranności w stosunku do działań pełnomocnika profesjonalnego.

W tym miejscu wypada , dla porządku wskazać, iż treść art. 168kpc określa dwie przesłanki przywrócenia terminów procesowych – ustawowych i sądowych oraz terminów egzekucyjnych.

Przesłankami tymi są brak winy strony w uchybieniu terminowi i powstanie w wyniku tego uchybienia ujemnych dla niej skutków procesowych. W doktrynie przyjmuje się, iż przepis art. 168 § 1 nie może być interpretowany w sposób rozszerzający, gdyż jest zasadą, że czynności procesowe powinny być dokonywane w terminie. Zaś o braku winy strony można mówić tylko wtedy, gdy istniała jakaś niezależna przyczyna, która spowodowała uchybienie terminowi. Przyczyna taka zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności w ogóle (w sensie obiektywnym) było wykluczone, jak również w takich przypadkach, w których w danych okolicznościach nie można było oczekiwać od strony, by zachowała dany termin procesowy. Dlatego w każdym przypadku przy ocenie braku winy jako przesłanki przywrócenia terminu uchybionego przez stronę należy uwzględniać wymaganie dołożenia należytej staranności człowieka przejawiającego dbałość o swoje własne życiowo ważne sprawy. Brak winy w uchybieniu terminowi podlega ocenie na podstawie wszystkich okoliczności konkretnej sprawy i z uwzględnieniem obiektywnego miernika staranności, jakiej można i należy wymagać od osoby należycie dbającej o swoje interesy, z uwzględnieniem także lekkiego niedbalstwa. Ocena braku winy podlega uznaniu sądu. Warunkiem przywrócenia terminu są również ujemne skutki procesowe, jakie to uchybienie wywołuje dla strony. Zarówno brak winy, jak i ujemne skutki procesowe muszą być przez stronę uprawdopodobnione (postanowienie SN z dnia 14 stycznia 1972 r., III CRN 448/71, OSP 1972, z. 7, poz. 144; postanowienie SN z dnia 5 maja 2009 r., I UO 3/08, LEX nr 509056; postanowienie SN z dnia 16 lipca 2009 r., II UZ 23/09, LEX nr 536864).

Nadto, wskazać należy, iż w orzecznictwie panuje pogląd , iż nie można przyjąć, iż uchybienie terminu nastąpiło bez winy podmiotu, który miał podjąć czynność procesową, jeżeli przyczyną tego była działalność lub brak działania osób, którymi się on posługuje, a więc np. personelu administracyjnego zespołu adwokackiego (post. SN z 10 stycznia 1956 r., IV CO 58/55, OSN 1956, poz. 106; z 20 maja 1970 r., II CR 184/70, Biul. Inf. SN 1970, nr 11, poz. 201). Ogólnie przyjmuje się, że o zawinionym uchybieniu terminu można mówić na pewno wtedy, gdy jego przyczyną było działanie pracownika, do którego w ramach podziału pracy należało załatwianie spraw procesowych (por. orz. SN z 9 sierpnia 1974 r., II CZ 149/74, OSP 1975, nr 2, poz. 39). Dlatego też niezapewnienie przez radcę prawnego ani przez pracodawcę terminowego załatwienia pism procesowych w czasie, w którym radca prawny był na urlopie (por. post. SN z 6 kwietnia 1972 r., II PR 433/71, OSPiKA 1972, nr 11, s. 212), uznać należy za działanie obciążające winą za uchybienie terminu zarówno samego radcę, jak i zatrudniającego go podmiot.

Mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy, Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, iż powód nie zdołał wykazać by wniosek o podjęcie zawieszono postępowania został złożony po terminie bez jego winy. Rację ma Sąd I instancji, iż okolicznością wyłączającą winę powoda w nieterminowym złożeniu wniosku o podjęcie zawieszono postępowania nie mogła być tylko choroba aplikanta pełnomocnika powoda.

Sąd Okręgowy, wskazuje, iż Sąd I instancji oparł orzeczenie o właściwą linię orzecznicza Sądu Najwyższego, można jedynie dodać , wzmacniając argumentację Sądu I instancji, iż w orzecznictwie panuje także ogład , iż nie można przyjąć, iż uchybienie terminu nastąpiło bez winy podmiotu, który miał podjąć czynność procesową, jeżeli przyczyną tego była działalność lub brak działania osób, którymi się on posługuje, a więc np. personelu administracyjnego zespołu adwokackiego (post. SN z 10 stycznia 1956 r., IV CO 58/55, OSN 1956, poz. 106; z 20 maja 1970 r., II CR 184/70, Biul. Inf. SN 1970, nr 11, poz. 201). Ogólnie przyjmuje się, że o zawinionym uchybieniu terminu można mówić na pewno wtedy, gdy jego przyczyną było działanie pracownika, do którego w ramach podziału pracy należało załatwianie spraw procesowych (por. orz. SN z 9 sierpnia 1974 r., II CZ 149/74, OSP 1975, nr 2, poz. 39). Dlatego też niezapewnienie przez radcę prawnego ani przez pracodawcę terminowego załatwienia pism procesowych w czasie, w którym radca prawny był na urlopie (por. post. SN z 6 kwietnia 1972 r., II PR 433/71, OSPiKA 1972, nr 11, s. 212), uznać należy za działanie obciążające winą za uchybienie terminu zarówno samego radcę, jak i zatrudniającego go podmiot.

Reasumując, z wyżej wskazanych względów żalenie podlega oddaleniu na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 par. 2 kpc. jako nieuzasadnione.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek (-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sędzia Sędzia Sędzia